

դիացւոց բանակն տէր եղեր էր Արապիի բանակատեղւոյն. զոր թողուցեր էին եգիպտացիք առանց դիմագրու թեան. Աղեքսանդրիայէն գրուած նամակ մը 'ի 19 սեպտեմբերի կը ծանուցանէ, որ « Արապիի կործանումն ոչ թէ ետ քայուիլ մ'եղաւ, այլ անկանոն և դաժապէժ փախուստ մը » :

Նոյն օրուան մէջ Անգղիացիք տիրեցին Ջակագիլիկի և ուրիշ ամրութեանց. երկրորդ օրն հեռուէն երեցան Գահրէի ոսկեգօծ դմբեթաց զագաթունքն և մինարէից ծայրերն. երեկոյեան ժամը 6ին բանակն 'ի Գահրէէ մտաւ յաղթանակօք, ողջունուելով քաղաքին մեծամեծներէն, որոնք մէկէն հնազանդութեան ցոյց տուին. Արապիի բանակին մնացորդներն Անգղիացւոց ձեռքն ինկան. Արապի և իւր ընկերներն առանց դէմ դնելու անձնատուր եղան, և 20 հատի չափ ապստամբ գլխաւորաց հետ Աղեքսանդրիա տարուեցան. Սեպտեմբերի 15ին Ուլզէյ, ըստ իրեն առաջուց տուած խոստման, յաղթութեամբ մը տաւ 'ի Գահրէէ, և հեռագրեց 'ի Ղոնտրա « Պատերազմն աւարտեցաւ » : Արապիի այս յանկարծական կործանումն բոլոր աշխարհ զարմացմամբ լեցուց : Թէյլ-էլ-Քէպիլիի պարտութիւնն միացաւ Գաֆր-էլ-Դուարի անձնատուր թեան հետ. առանց Անգղիացւոց յար-

ձակմանն սպասելու, հրամանատարն Մուսղաֆա անձնատուր եղաւ Վուադուրազլին, փոխարքայն ձեռք առնելով իրեն յԱնգղիացւոց պարգեւեալ իշխանութեան վարչութիւնը, իբրև առաջին միջոց ապահովութեան, լուծեց եղիպտական բանակը : Բոլոր Արապիի կողմնակիցք իրենց զէնքերն յանձնեցին : Փոխարքայն իրեն արքունիքն դառնալով 'ի Գահրէէ, մեծ հանդիսիւ ընդունուեցաւ. և անդէն սկսաւ ետէէ ըլլալ եղած աւերմանց դարման տանելու :

Ուլզէյ և Սիյմուր երկուքն ալ Անգղիոյ տէրութենէն 'ի վարձ իրենց արժանեացն 'Լորտից խորհրդարանին անդամ ընտրուեցան՝ պարսն չքաղիր անունն ստանալով :

Այսպիսի թատերական վերջ մ'ունեցաւ ահա եգիպտական խնդիրն. զոր ապագայ պատմիչք 'ի զիր դրոշմելու ատեն, Անգղիացւոց քաջարտութեան, եգիպտացւոց յուսահատ և վայրենի ճգանց հետ պիտի չմոռնան, թաթաւելով իրենց գրիչն անթիւ անմեղ արեանց և արտասուաց մէջ արձանացընելու յապագայ դարս նաև անոնց արդարացի բողբոջն ընդդէմ արիւնարբու կրից մարդկութեան :

Հ. Ա. Թ.

Դրովուզն յառաւակն.— Միջերկրականն, որ մեծածախ կղզիներ և աւազակոյտեր ունի, խիստ անհաւասար յատակ մը կը ներկայացընէ, ծածկուած աւաղով անդընդոց մէջ, և տղմով կամ կենդանաբոյր շնորհիւ փոքրագոյն խորութեանց մէջ. Քանի մը տեղեր, մանաւանդ 'ի սիկիլեան Արչիպելագոսին, յատակն սեւ պաձե կը բարձրանայ, մինչև գրեթէ երեսը, հերձեալ 'ի բազմաթիւ ժայռու. Մալդայի և Կրետէի մէջ եղած խորութիւնն մեծ է, ուր խորաչափն կը հասնի 3900 մետրի. Կրետէի և Կիպրոսի մէջ 2000ի. Ալքրիական աւելի ցած է, զանազանելով 100էն մինչև 200 մետր հիւ-

սիսային կողմերը. սակայն դէպ 'ի Գաղարոյ, անդունդն մինչև 1400 մետրի կ'իջնէ. Խոալիոյ արևմտեան կողմերը մեծագոյն խորութիւնն հասկիւ 200 մետրի կը հասնի. Ընդ մէջ Ափրիկէի, Սպառնիոյ, Սիկիլիոյ, Սարաենիոյ, Գաղղիոյ, յատակը կը տարբերի 1000էն մինչև 2000, ի մեծագոյն խորութենէ խորաչափով վեր բեր բերած կենդանաբոյսը շատ դոյզնագիւտ են, այլ տղմային մասին մէջ կը յորդեն խօջք, ջրիմուռք, ոսկրեղէն ձկունք, անառապատք, ծովաստեղք, գլխան ձկունք, գորգոնայք, ողնեք, մեղուսայք և առ հասարակ թուլատարերք :